

Resultatet af den øgede eksterne finansiering af kortfilm har derfor været et markant fald i antallet af fuldfinansierede film fra Statens Filmcentral. Denne udvikling aktualiserer spørgsmålet om Filmcentralens andel i rettigheder til filmene i forhold til Filmcentralens finansieringsandel.

Rettighedsspørgsmålet aktualiseres endvidere af behovet for distribution af kortfilm på video, eventuelt via bibliotekerne.

På området for indkøb og færdiggørelse af såvel danske som udenlandske kortfilm viser udviklingen, at Statens Filmcentral anvender en stadig mindre del af sin bevilling til dette formål. Filmcentralen har således med det nuværende bevillingsniveau prioriteret produktionen af danske kortfilm højere end indkøb af film.

4. På baggrund af konsulentfirmaets undersøgelser af den offentlige støtteordning, herunder den økonomiske analyse og den omfattende interviewundersøgelse som konsulentfirmaet har gennemført i filmbranchen, fremkommer firmaet med en række generelle iagttagelser og vurderinger af det nuværende filmstøttesystem og endvidere en række forslag til forbedringer af systemet. Generelt konkluderer konsulentfirmaet, at filmproduktion er en kompliceret og langvarig proces med periodevis hektiske arbejdsvilkår, hvor processen, for at forløbe hensigtsmæssig, kræver et effektivt og snævert samarbejde mellem mange mennesker. Produktionsplanlægningen er kompliceret, og produktionsforløbet kræver ledere med overblik og motivationsevne, der kan formidle en kunstnerisk idé, og som samtidig har økonomisk og finansiel indsigt.

Mange andre forhold, især af interessebetonet, emotionel karakter, kan på tilsvarende måde påvirke vilkårene i branchen, således at man ved vurderingen af filmlovens virkningsgrad og -måde ikke kan forvente, at alle i dette erhverv altid handler eller vil kunne bringes til at handle rationelt og økonomisk ud fra en langsigtet effektivitetsmodel.

Vedrørende spillefilmstøtten organiserer konsulentfirmaet, at Filminstitutets bestyrelses begrænsede kompetence overfor filmkonsulenterne stiller store krav om fasthed i målfastholdelse og politik på de områder, hvor man har den fulde kompetence,

idet det ellers vil være vanskeligt at få skabt tillid til og respekt om bestyrelsens arbejde. I forbindelse hermed peger konsulentfirmaet på det uheldige i den kraftige brancherepræsentation i bestyrelsen. Dels påpeger konsulentfirmaet, at bestyrelsen ikke selv behøver at dække alle de faglige områder, idet sagkyndig bistand vil kunne indhentes fra f.eks. Filminstitutets sekretariat. Derudover peger konsulentfirmaet på, at bestyrelsens bestræbelser på at undgå situationer, hvor et eller flere medlemmer kan blive inabile på grund af personlig interesse i de behandlede sager, som løses ved at indsætte suppleanter, medfører forringede arbejdsvilkår.

Konsulentfirmaet peger endvidere på, at med den nuværende arbejdsdeling på Filminstitutet tvinges filmkonsulenterne ind i en række økonomiske vurderinger, der ikke automatisk forudsættes behersket ved deres ansættelse, og som kan virke forstyrrende på deres øvrige arbejde. Der peges i samme forbindelse på, at det på baggrund af den rejste kritik af filmkonsulentordningen kunne overvejes, om andre indstillingsmetoder vil være at foretrække som supplement eller erstatning for det nuværende konsulentsystem. Firmaet peger her på muligheden for at anvende den på Statens Filmcentral benyttede kollektive afgørelsesform, idet man bl.a. herved undgår en al for stærk personfiksering omkring konsulentfunktionen. Den kollektive indstillingsproces kunne samtidig skabe en kontinuitet i konsulenternes virke og dermed i filmprojekternes udviklingsforløb, under forudsætning af, at konsulenterne, der indgår i det kollektive organ, ikke udskiftes på samme tid.

Sikringen af kontinuitet er endvidere af væsentlig betydning i bestræbelsen på at undgå budgetoverskridelser ved filmproduktion. Konsulentfirmaet finder det således ønskeligt at forbedre planlægningen af filmprojekterne og peger her på vigtigheden af at inddrage filmproducenten på det tidligst mulige tidspunkt i projektudviklingen. Det er således firmaets indtryk, at producenten under den nuværende organisering af filmstøtten for ofte først bliver inddraget i projektet på et tidspunkt, hvor konsulent og instruktør har dannet sig en relativ fast mening om projektet, hvorved der er en risiko for, at producentens erfaring og faglige viden ikke udnyttes effektivt på planlægningsstadiet.